

Hermo

erit bñplacēs cum ex pmissa remissione inv
cipit nobis deus dulcescere ita ut omnia q
facimus solum in dei bñplacitū ordinam?
nihil oīno de utilitate p̄pria cogitātes ut di
cere possumus cū aplo.ij. Cor.v. Contendi
mus siue absentes siue p̄ntes placere dō.
ducialr sperātes ex his que in nobis sunt q
t nos placeamus deo: sic em̄ ait Augu. Ille
placeat deo cui placeat deus. Item Bernar.
Qui nō placeat deo nō potest illi placere de
us. et cui placeat deus deo displicere non po
test. Tercio nostra volūtas erit pfecta cum
ex cōtinuatis prioribz exercitibz deus icipit
babere erga nos pfectam volūtate. hoc ē iſi
pit babere plenam volūtatem pfectiōi vitā
nrām cuius executōem in tercio mēbro. pse
quimur. S Terciū principale est dice
re de volūtatis nosire pfectibilitate. Plena
autē et absoluta et summa pfectio nostre vo
luntatis cōsistit in tribz. scilicet in dei dilectione. et
poralium abiectione. boni. p malo reddibitō
ne. Hemo dico nostra volūtas plene per
ficitur in dei dilectione. hoc est cum voluntas
in tātum pmonetur ut trāseat in amore. ex
iens a terminis suis ut amor sit ppre et nō vo
luntas. et hoc est qđ dicit Hern. Magna ad
deum et pfecta volūtas amore est. dilectio ē
adhesio est. caritas est. fructus est. et subiūgit.
Unitas autē sp̄iis homis cum deo volūta
nis pfectio est. cum iam nō solūmō vult qđ
deus vult. sic non tm̄ est affectus sed in affe
ctu. pfectus. ut nō possit velle nisi quod de
us vult. velle autē quod deus vult. hoc ē iaz
silem deo esse. Secdo volūtans perfectio co
sistit in tpaliū abiectione. quod contingit
cum homo in tm̄ absorbet in deo ut de repo
ralibz nec cogitare libeat nec hēre et hoc ē qđ
beatus Gre.di.cum ait. Bone voluntatis
sacrificium nuncq̄ plene pfectit nisi huius
mūdi cupiditas pfecte deserat. nam quicqđ
in eo cōcupiscit hoc. pcul dubio. p̄mis iū
temus. Tercio pfectio volūtatis cōsistit in
boni p malo reddibitōne. ut vic̄ mansueti
ad om̄es. p malo bonum om̄ibz exhibeam⁹
De quo. i. Ibi. v. Videte ne quis malum
p malo reddat alicui. sed semp qđ bonū est
sectam̄ inuicē et in om̄es. hoc est enim volū
tas dei in xp̄o ihesu in omnibz vobis. scim⁹

autē q volūtas dñi est perfecta. Debacau
tem volūtate ex his tribz collecta d̄r Colo.
iiij. State perfecti et pleni in omni volūta
te dei. Quod nobis

XIX De eodem sermo.ij.

Altigo corpus

meū et in servitute redigo. xc.i.
Cor. ix. L Gre. ille mōis
omnibz d̄z ad exemplum viuēdi p̄rabili: qui
cunctis passiōibz carnis mores tm̄ spūali
ter viuit qui pspera mūdi postponit. q nul
la aduersa p̄mescit. qui sola interna d̄side
rat. qui nulla illicita perpetrat. et perpetrata
ab alijs teplorat. qui ex affectu cordis alie
ne infirmitati compatit. siccus in bonis proxi
misicut in suis letat. qui se imitabilē in cū
ctis que agit insinuat et nichil in se hēat qđ
erubescat. qui sic studet viuere ut p̄miorū
arētia corda fluētis doctrine valeat irriga
re. et subiūgit. Ecce sedis homo pulcū de
pinxit hoīem. Uez quia tales nūc n̄tis tem
poribz in eccia aut non inueniunt. vel si sūe
in sua humilitate abscondunt. quia sic in pri
mitiua ecclā ad alioz edificatōem sancti sig
nis et prodigiis ostēdebant. sic nūc mundus
tantis malis plenus est ut necessario absō
dan̄. Ideo mō tales in exempluz ponendi
sunt qui te hoc seculo trāsierunt et vitā sūa
manifestate deo nobis in exemplū viuen
ti reliquerūt. qui mortui in corpe nec d̄ lau
de timeat et tamē alios per exemplū doceant.
scriptum nanc̄ est. Ne laudes hoīem in vi
ta sua. Sicut igit glosus iste princeps pau
lus in priori sermone seip̄m nobis posuit in
exemplū pfecte cōuerzionis dī. Mirato
res mei estore. sic in isto sermō se iteruz no
bis ponit in exemplū corporalis exercitatiōis
dī. Castigo corpus meū. Ut autē huic mē
bro omne corpore exercitium includamus.
U Sciendū q corpore exercitium in tā
plici dīa exerceat. scilicet in bonorum operatione
maloz reluctatōe. aduersoz perplexione in
his tribz omne corpore exercitium. comple
ctū. Dicit ergo apostolus. castigo cor. meū
ac si dī. quia bona volūtas nulla est nisi p
cedat in opus. quia bona volūtatis proba
tio exhibitio est operis. ideo quādmoduz

in priori sermone me vobis proposui in exē-
plum perfecte pueris que ponissimū cō/
sistit in proprie voluntatis abdicatiōe et diuine
voluntatis executione. sic nunc pono meo/
bius in exemplū corporalis exercitatiōis. quia
nulla voluntas bona potest existere que cū po/
test nō curat in opus pcedere. nec bona pote/
st iudicari si nō poterit ope cōprobari. **Pri-**
mo ergo te bonoz opatione. plequētes dici-
mus q̄ opa nostra ad hoc vi grata a dño ac-
cepentur triplice debent habere decorē. **Dē-**
tentem esse fidelia. utilia et difficilia. Fidei-
ha teo-utilia. primo. difficilia nobis. in qui-
bus decorata gratissima erūt deo. **Primo ḡ**
opa nostra debent esse fidelia: ut in oībus q̄
agimus. nō qđ nobis vtile est sed dei glām
reus beneplacitū inquiramus dicētes cū
ps. Non nobis dñe non nobis. **Nd valde**
agniū est: et omio debituꝝ deo nō. quippe q̄
omia que in celo et ī terra operatus est sūm de-
um et hōiem: nō sibi opaꝝ est sed misericor-
dite oīa nobis. dieente aplo-i. Corinth-iij.
Omnia vestra sunt siue paulus siue appollo
siue cephas siue mūndus siue vita siue mors
siue pñria siue futura: omnia vestra sunt. vos
aut̄ xpi. xpus autē tei. **Hanc fidelitatem ex-**
medallis cordū amplexētes vicissitudinē
a dependamus: ut sicut ip̄e p nobis omnia
op̄a sua fecit. sic et nos viceversa. ppter eum
omnia opa nostra faciamus: sume cauentes
ne aliquid faciamus? qđ teste psciētia nō pos-
sit in eius obsequiū ordinari. ne ex hoc n̄m
obsequiū fiat infidele. **Dē his fidelibꝝ daci-**
tur in ps. Oculi mei ad fideles terre vi se r̄c
episcit puer-xij. **Qui fideliter agunt**
placent deo. et merito. qz sicut dicit Eccl. vi
Amico fidelis nulla est cōpario: et nō est di-
gna ponderatio auri et argenti circa bonita-
tem fidei illiꝝ. **Qui tanto sunt acceptabilio-**
res q̄to pauciores. nā in alijs virtutibꝝ sal-
tem aliqui: sed vere fideles pauci inueniun-
tur sicut dicit puer-xi. **Vultu sunt miseri-**
cordes. virtū aut̄ fidelez quis inueniet? **Te**
enī perdere q̄si nō sis. factus tibi tanq̄z vas
perditū: et omio obliuioꝝ traditꝝ tanq̄z mor-
tua a coadevō soli deo in oībus intēdas. hoc
enī omnibꝝ virtutibꝝ mirabiliꝝ iudico. et iō
pauci sunt qui taliter sint fideles. qđ insinu-

abat dñs Lu. xij. dicens. **Quis putas est fi-**
delis fūus et prudens quē constituit dñs r̄c
Paulus m̄ hoc bonuz habuit qui. i. Thes. i.
dirit. Gratias ago deo qui me cōsortauit in
xpo iesu. qz fidelem me existimauit ponens
in ministerio suo. **E** **C** **odo opa nostra**
debent esse. primis n̄tis utilia: ut vel per do-
ctrinā informētur: vel per bonoz opēz exēm-
pla edificentur. qz tunc opa nostra simila-
ranto multiplicantꝝ quāto plures ex eis edifi-
cantur. **S** **i em ex mandato primos n̄tōs**
tenemur diligere ut nosmetipos. **C** **ur non**
intendimus saluti eoz sicut nobis. **S** **int er-**
gs opa n̄ta utilia eis et nobis: ut nobis me-
rita cumulemus et primos edificem⁹. qđ re-
uera fecit ap̄ls. i. Corint. ix. dicens. Ego sic
pugno r̄c. **A** **ld hec utilia opera horiatur nos**
ap̄ls tam in scriptura qz in suūp̄ius exēpla-
ri figura. **I** **n scriptura cum dicit Rom. xv.**
Unuq̄z vestrū proximo suo placeat in
bonum ad edificationē. etenim nō xpus sibi
placuit: sed sicut scriptū est impreveria ex-
probantū tibi ceciderūt sup̄ me. et itez Co-
rin. x. H **eocip̄m ostendit in exemplari figura.**
hoc est in semetip̄o cū. i. Corin. x. di. **O** **mni-**
bis per omnia placebo. nō q̄rens qđ m̄bi vni-
le est sed qđ multis. **L** **ettia opera nostra de-**
beni esse difficilia ut ex hoc corā deo n̄t asse-
ctus et deuotio cōprobetur. **M** **ā debilia et in-**
firma opera deo nauileam puocant et nostra
in eis appetit tepiditas. aqua nos excutere
dñs desiderat cū per Esa. xxv. dicens. Con-
fortate man⁹ dissolutas et genua debilia ro-
borate. dicite pusillanimes psc̄taminis. et a-
plus **H** **ebre. xij. C** **urramus ad ppositū no-**
bis certamē aspicientes in auctore fidei r̄c.
et subiūgit. **R** **ecogitare eū qui tale sustinuit**
a peccatoribꝝ adhersum se p̄traditioneꝝ: ut
nō fatigemini animis vestris deficiētes. nō
dut̄ em̄ usq̄ ad sanguinē restitistis aduer-
sus peccati pugnates. qui dñs iesus ppter
passionis difficultateꝝ in agonia prolixius
orans q̄si guttas sanguis sudauit. et ad hoc
ydoneū exemplar taliter agētes non impro-
peret nobis dñs illud **H** **eire. xviij.** **N** **ec iu-**
sta qđ poterat conatus est facere. **O** **si dire-**
rimus illud **P** **rouer. iiiij.** **T** **ires n̄ suppetē**

Bermon

Respondetur quod ibidem subditur. Qui inspecto est cordis ipse intelligit: et obseruato rem anime tue nihil fallit: quod si corpus asuerum delictis recalcitrauit et remurmurebat: tu age per temetipso. et sicut dicit ecclesiastes. Seruo pes simo latera sanguinare. De his tribus conditionibus operum seipsum ponit apostolus in exemplum dicens ad Thessalonici. Ipsi scitis fratres quoniam vos oporteat imitari: neque enim panem gratis manducavimus: sed in labore et fatigatio noce et die fuimus operantes: ut nosmetipsos formam daremus vobis. ¶ Secundo corporalis exercitatio habet fieri in malorum reluctione: in qua iterum paulus seipsum nobis apponit in exemplum volens ut ipsum in hoc imitemur. sic enim dicit Galatianus. Continuo non accueui carni et sanguini regnum. Hoc autem membrum sicut et primum iterum in triplici differentiatione exercetur secundum quod a tribus hostibus crudelissime impugnamur: scilicet a carne mundo dyabolo: quibus in labore et sudore est fortissime resistendum. dicentes singulis cum nos impugnauerint illud Cantus. v. Lauis pedes meos. quoniam iterum coquinabimmo eos? De autem his tribus sit viriliter resistendum: prout per singula discurrenti. Nam de carnis impugnatione dicit Proverbium. Si secundum carnem vixeris moriemini. De secundo hoste mundo vice dicitur Iosephus. Si volueritis hanc gentium adherere erroribus et cum eis miscere conubia atque amicicia copulare. iam nunc scirete quod dominus deus vester non eas telearat: sed erunt vobis in foueam et in laqueum ac in offendiculum ex latere viro et sudes in oculis vestris donec vos disperdat. De tertio hoste dyabolo vice dicitur. De. v. Fratres sobrium estote: vosque. cui resistite fortis in fide. De his tribus generaliter dicitur Iohannes. Non esto presentiens aduersario tuo dum es in via cum eo. De his tribus hostibus in speciali dicit Bernardus. Tres hostes habemus precipuos et precipicium persuadentes scilicet carnem mundum et dyabolum. Ex quibus duo et si aliquem intermitte: nunquam tamen penitus dimicent. Tertius autem id est dyabolus ita inexorabiliter odio aduersum nos coniuravit: ut non ab eo inducias ad momentum vel ad ictum oculi obtinere valeamus: sed mille nocendi artibus corda hominum temptare non cessat. His

tribus hostibus viriliter paulus testit: quoniam pro necessitate sequamur. dicit ad Galatianos. Qui christi sunt carnem suam crucifixerunt regnum de secundo. i. Corinthus. Qui virtutem hoc seculo sunt tanquam non vivant: et ad Romanos. xiiij. Nolite profanari bic seculo. de tertio dicit ad Ephesios. vi. Induite vos armaturam dei: ut possitis stare aduersum insidias dyaboli. ¶ Tertio corporis exercitatio agit in aduersorum perpessione per quam omnes exercent qui deo placere cupiunt in hac vita: iuxta illud Ecclesiastes. iiij. Filius accedens ad futuram dei statu in timore et preparata animam suam ad temptationem. cui respondet eslalix. Qui recessit a malo pente patuit: quia sic dicit Iudicium. viij. dicit omnes qui placuerunt deo per multas tribulationes fideles transierunt. hinc angelus dixit ad thomam: quia acceptus eras deo necesse fuit ut temptationem perferret te: ideo dominus de paulo dicit Actus. viij. quod vas electionis est mihi iste: ego ostendam ei quantum oporteat eum pati per nomine meo. Et quae hec omnia? Quia sicut ibide dicitur. viij. per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum dei: ideo ut in eodem regno gloriosius appareamus. omnes tanquam filii flagellamur. quod cum ira sit. Scinditur quod castigationes secundum diversitatem statuum electi vesti inferuntur. iuxta illud Iohannes. xxv. Dedit unusquisque secundum propriam virtutem. unde aliter incipientes aliter perficiuntur. aliter vero perfecti tribulationibus exercentur. Et est ratio. Cum enim secundum gregorium electio sit bona facere et mala perpetuare nostra sunt vilia et penitus quasi nulla oportet ut mala sufferantur: ut quod minus est in opibus: passionibus suppleatur. Cum ergo paulus statu perfecti tenens nunc in passionibus sicut prius in actionibus se prebeat in exemplum: expedit ut tales passiones hic ponantur: que perfectiori statui congruere videantur. ¶ Que videlicet passiones in triplici differentiatione continentur. Quicunque enim ad exemplum pauli circa perfectionis statum misericordie suum promoti triplice sustinent passionem. Castigantur enim ex propria vite insufficientia. modi disperditionis et dei absencia. Primo dico castigantur grauiter ex propria vite insufficientia. Et enim ad placendum teo tam remedium desiderio inardescant: ut quantumque bona

faciant respectu eorum que desiderant se esti/
ment genitum nil fecisse euangelum oia q̄ faci/
unt respectu eorum q̄ faceat p̄cupiscit. Et hecē
popula cā ppter quā oēs sancti se iudicant
mutiles et penitus nihil esse: qui solas negli/
gentias suas graues reputant: et bona q̄ faci/
unt nihil curāt. **H**ic paulus stetisse estimo
cō dicebat **Phil.** iij. Que retro sunt oblit?
ad ea q̄ sunt priora me extendo. hic iacobus
fuisse reor cū in canonica sua. iij. dicit. Que
est enī vita nostra pro ad modicū parens. de/
biō et similibō dicit ps. Pro nihilo saluos
facies illos. ac si dicat. Qui p̄ nūmio deside/
rio nihil se facere repurāt: immo seipso nihil
esse iudicant: hi tales p̄ suo beato nihil secu/
tissime salvant. **P**ecado affligitur ex mundi
duplicientia. quanto em̄ amplius apud deūz
phant: tanto magis mūndus et omnia que
in eo sunt abominabilis erit eis. **H**ic paulus
stet retaciter cū dicit **Gal.** vi. Vibi mun/
dus crucifixus est et ego mundo. **B**ea
tudinē adhuc tā in figura q̄z in scriptura eu/
tenter ostendit. In figura **Ezech.** i. cū dicit
Quocunq; ibat spiritus illuc eūte spū et ro/
te pariter levabant sequentes eum. Quid
per spūm nisi spūalis vita. et quid per rotas
nisi tribulatio accipit: que vitā spūalem se/
quuntur sive deficit sive crescat. Idem ostē/
ditur p̄ scripiurā. Dicit em̄ **Gre.** Quanto
quisq; altius p̄ficerit: tanto in hoc mundo
moenit qđ durius portat. qđ cum a p̄fī se/
culōmēs nostre delectatio deficit: eiusdez
seculi aduersitas crescit. Tertio castigatur
et in absentia. q̄nto em̄ amplius erit dei pre/
sencia delectantur: tanto ei⁹ absentia crucia/
tur. **D**inc p̄ **Osee.** ix. dicit deus. Ue eis cu⁹
cessero ab eis. de quo ve dicit **Bern.** Ani/
ma q̄ semel a dñō accepit intrare ad semet/
ipam: in intimis suis dei p̄ntiam suspira/
re nescio an vel ipam iehennam experiri ad
tempus horribilius penali? ve ducat: q̄z post
spūalis studij hui⁹ gustata semel suavitate
enī venuo ad illecebras et molestias car/
nis. De his trib⁹ corporalibus exercit⁹ sc̄
bonis opatione. malorū reluctatiōe aduer/
soni perplexiōe gloriaf apls. h. **Corin.** xi. di/
cens. In laboribus plurimis. in carcerebus
abundantius. in plagiis sup̄modū. in moz

tibus frequenter q̄c. que longo sermone p̄
sequitur. que nos miseri culices virū audire
possimus nominare q̄c.

XX. De eodem sermo tertius.

Flecto genua
mea ad patrē dñi nostri iesu
er quo omnis paternitas in ce/
lo et in terra ne matur. ut det
vobis fm̄ diuitias glorie sive virtutē corro/
borari p̄ spūm ei⁹ in interiori hoīe **Ephe.** iij.
C Dicit Bern. Quātūlibet te afflites
q̄ntūlibet te crucies. nō dabit tibi copiaz sui
qui dñs virtutū dicit. nisi fueris virtutib⁹
adornat. ac si ambo dicant. Priora exerci/
tia nihil valent nisi virtutib⁹ adiumentur et
hoc est qđ alibi ait apls. Corporis exercita/
tio ad modicū utilis est. pietas vero ad oia
valer. q̄ videlicet pietas consistit in interior/
ribus virtutib⁹. iō hortando orat apls et orā
do hortat ut pdictis exercit⁹ virtutes ad/
iungantur: eo q̄ priora nullaten⁹ accepten⁹
nisi virtutib⁹ adornent. q̄z sicut anima est pre/
stantior corpe. sic bona anime sunt corporibus
meliora. Dicit ergo. flecto genua mea. ac si
dicat. Quia omnis gl̄a regis abint⁹: tō ad
deū ut fm̄ diuitias gl̄e sive bonis corporib⁹
(de quib⁹ in prioribus dictū est) bona spi/
ritualia q̄ sunt virtutes anime supaddat. Et
licet paulus qui nobis ad imitandū ponet
in exemplū virtutib⁹ oībus abundaret. de/
tribus tñ eius virtutib⁹ sc̄ caritate. humili/
tate. et benignitate. q̄s excellenter habuit dis/
seremus que in ei⁹ vita tanq̄ gemine in au/
to gloriosissime resulgebāt. Nam de sua ca/
ritate ip̄e de se dicit ad **Ro.** viij. Quis nos
sepabit a caritate christi. tribulatio et angu/
stia. an famee. an nuditas. an periculum. an
gladius. et subiungit. Certus enim sum q̄
neq̄ mores neq̄ vita neq̄ angeli neq̄ prin/
cipatus neq̄ virtutes neq̄ instantia neq̄
futura neq̄ fortitudo neq̄ altitudo neq̄ p̄
fundum neq̄ creatura alia poterit nos sepa/
rare a caritate dei que est in christo iesu. De
quo verbo dicit augustin⁹. Namis dolendū
est q̄cū apostoli nec horribiliō tormentis a
caritate dei poterunt separari. nos interdum